

Síelés Ausztriában

Az egyik hétvégén szüleimmel elhatároztuk, hogy elutazunk Weinebeinébe síelni. A fotók alapján nagyon szépek tűnt a vidék, és annak is örültem, hogy a barátom és családja is velünk tartott.

Izgatottan vártam, hogy odaérjünk, mert még sosem síeltem. Mikor odaértünk, elfoglaltuk szállásunkat, és irány a pálya!

Egy kisebb dombon anya és apa megtanította nekem az alapokat, aztán felmentünk egy kicsi hegyre a felvonóval. Lassan cikázva lecsúsztam. Aztán még sokszor lecikáztam, egyre biztosabban haladtam.

Sajnos a sípálya négy órakor bezárt, felmentünk a szállásra, és a barátommal játszottunk, beszélgettünk. Együtt csodáltuk a naplementét, ami nagyon szép látványt nyújtott.

Másnap a finom reggeli után már a csákányost is kipróbáltam, sokkal jobban ment a síelés, mint tegnap. Ebéd után is csúsztunk még párat. Az este legjobb élménye az a szelíd és barátságos Dalmata volt, aki feljött a folyosónkra.

Kirándulásunk utolsó napján elhatároztuk, hogy felmegyünk a csúcsra, meghódítjuk a legmeredekebb és legnehezebb pályát. Megérte, mert csodálatos látvány tárult elénk.

Jóleső fáradtsággal, élményekkel telve indultunk haza. Ez a síelés lesz az idei tél legjobb emléke számomra. Alig várom, hogy jövőre ismét eljőjjünk.

Völler Mia 6.a

Izsák Imre Általános Iskola